वमिता-त्री, वामयिता-वमयिता-त्री, विवमिषिता-त्री, वंवमिता-त्री ;
वमन्-न्ती, वामयन्-वमयन्-न्ती, विवमिषन्-न्ती ; —
वमिष्यन्-न्ती-ती, वामयिष्यन्-न्ती-ती, विवमिषिष्यन्-न्ती-ती ; —
— वामयमानः-वमयमानः, — वंवम्यमानः, वंवमिष्यमाणः ;
वमितम्-तः-तवान्, [1]वान्तम्-वान्तः-वान्तवान्, वमितः, विवमिषितः, वंवमितः-तवान् ;
वमः-[2]वामः, [3]वमी, [4]वमथुः[A], वामः-वमः वामी, [5]वामनः, विवमिषुः, वंवमः ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकचनतिवत् (494) ऊह्यानि । [6]वम्यम्, वान्तिः, [7]वमित्वा-वान्त्वा इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1559) " **वय गतौ** " (I-भ्वादिः-475. सक. सेट्. आत्म.)

वायकः-यिका, वायकः-यिका, विवयिषकः-षिका, वावयकः-यिका ;
वयिता-त्री, वाययिता-त्री, विवयिषिता-त्री, वावयिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकचयतिवत् (502) बोध्यानि । शानचि-

---

1. 'आदितश्च' (7-2-16) इति चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थकत्वात् निष्ठायामनिट्त्वम् इति **काशिकादौ** । "'धारानिपातैः सह किन्तु वान्तः चन्द्रोऽयमित्यार्ततरं रसासे' इति **पाणिनिः**" इति **प्रक्रियासर्वस्वटीकायाम्** (पृ. 26) । 'वम्जप्-व्याश्वसो निष्ठायाः इड् वा इति **केचित्**' इत्युक्त्या **वमितः-वान्तः** इति' **प्रक्रियाकौमुदी** ।
2. कर्तरि 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' (3-1-140) इति विकल्पेन णप्रत्ययः । अचोऽपवादः । तेन रूपद्वयम् ।
3. 'जिदृक्षिविश्रीण्वम—' (3-2-157) इत्यादिना तच्छीलादिषु कर्तृषु इनिप्रत्यये रूपमेवम् ।
4. भावादौ दृवितो धातोः 'दृवितोऽथुच्' (3-3-89) इति अथुच्प्रत्यये रूपमेवम् । 'पुमांस्तु **वमथुः** समाः' इत्यमरः ।
5. वृद्धिपक्षे ण्यन्तात् नन्द्यादित्वात् (3-1-134) कर्तरि ल्युः । **वामनः**=लघुपरिमाणः विष्णोरवतारः ।
6. 'पोरदुपधात्' (3-1-98) इति यत्प्रत्यये रूपम् । ण्यतोऽपवादः ।
7. उदित्पक्षे क्त्वायाम् 'उदितो वा' (7-2-56) इति इड्विकल्पः । इडभावपक्षे 'अनुनासिकस्य—'(6-4-15) इति दीर्घे **वान्त्वा** इति रूपम् । तेन रूपद्वयं बोध्यम् ।

A. 'सरक्तं **वमथुं** केचिद् भ्राजथुं न च केचन ॥' भ. का, 4-43.